

KESKI-SUOMEN METSÄNHOITAJAT RY
100-VUOTISJUHLAT, KUOKKALAN KARTANO, 15.11.2025

Pekka-Juhani Kuitto

HYVÄ JUHLAVÄKI METSÄNHOITAJAKOLLEGAT

Tänään 100-vuotta täyttävä *Keski-Suomen Metsänhoitajat yhdistys* on Suomen ensimmäinen ja vanhin metsänhoitajien alueyhdistys. Se perustettiin 15.11.1925 Jyväskylän Klubilla 21 metsänhoitajan voimin. He olivat tarmokkaita, valveutuneita ja tulevaisuuteen katsovia metsänhoitajia.

Yhdistyksen tarkoituksena säännöissä oli: *"toimia yhdyssiteenä Keski-Suomessa työskentelevien metsänhoitajien kesken metsätieteellisessä, metsätaloudellisessa ja kolleegaalisessa hengessä järjestämällä kokouksia, esitelmiä, retkiä ja muita tilaisuuksia tarkoituksperiensä toteuttamiseksi"*.

Aika oivallisesti sanottu jo silloin – vai mitä?

Yksi perussyö oli kuitenkin valtion tuon ajan talousniukkuudesta johtuneet syyt, jotka mm. vaikeuttivat metsänhoitajien ja heidän perheidensä pärjäämistilanteita.

Suomen ensimmäiset Metsäpäivät oli pidetty keväällä 1925. Jo siellä oli keskisuomalaisten johdolla mietitty, miten metsänhoitajien palkkaus- ja asumistilanteita voitaisiin parantaa. Todettiin, että joukkovoimaa tarvitaan. Asia jäi itämään.

Sillä aatteelliset yhdistykset kuten *Suomen Metsänhoitoyhdistys* (perustettu 1877) ja *Yksityismetsänhoitajayhdistys* (perustettu 1911 ja sittemmin nimi muutettiin *Teollisuuden Metsänhoitajiksi*) ajoivat molemmat lähinnä metsätalouden ja metsänhoidon yleisiä etuja. Samoin 1900-luvun alussa perustettu *"Tapio, Suomen metsänhoidon ystävien seura"*, josta tuli 1907 *"Suomen Metsänhoitoyhdistys Tapio"* keskittyi ja edisti metsien kasvatusta ja hoitoa.

Keskisuomalaiset panivat toimeksi. Joten jo Metsäpäiviä seuranneena syksynä eli marraskuussa 1925 perustettiin tämä Suomen ensimmäinen alueyhdistys. Siitä runsaan vuoden päästä perustettiin alueyhdistykset myös Helsinkiin, Etelä-Karjalaan, Savo-Kainuuseen, Perä-Pohjolaan ja Etelä-Pohjanmaalle.

Seuraava siirto olikin, että Keski-Suomen Metsänhoitajien kirjelmäaloitteesta nuo alueyhdistykset perustivat 5.4.1927 *Suomen Metsänhoitajaliiton*. Valtakunnallisena liittona se alkoi hoitaa metsänhoitajien edunvalvontaa ja pitää metsänhoidollisia kysymyksiä esillä valtakunnallisella tasolla. Liitto hoitikin hyvin luottamusasiansa, mutta 100 vuoden ikää se ei saavuttanut. Kuten muistamme Liiton toiminta loppui kymmenisen vuotta sitten, ja metsänhoitajienkin edunvalvonta-asiat siirtyivät uuteen *Loimu-liittoon*.

Yhdistyksen ensimmäisestä 75-vuotistaipaleesta saa elävän kuvan silloisen maisterin ja nykyisen filosofian tohtorin Miika Siiroksen vuonna 2000 yhdistykselle kirjoittamasta *"Vihreän kullan vaalijat"-juhlakirjasta*. Kuten Siironen kirjoittaa: *"Maamme eri maakunnista Keski-Suomi on epäilemättä vahvimmin sidoksissa metsään ja metsätalouteen. Metsä on ollut työn ja talouden hyvinvoinnin lähde. Metsä on antanut raaka-aineita, jotka paikallinen teollisuus on muokannut tuotteiksi. Vielä nykyäänkin alueen bruttokansantuotteesta metsä- ja puutalouden osuus on kaksinkertainen muuhun maahan verrattuna"*. Näin Siironen 25 vuotta sitten.

- Yhdistyksen alkuvuodet 1920- ja 30-luvuilla olivat aikalaiskirjoitusten mukaan innostavia. Vaikkakin asiat ja painotukset vielä hakivat uomiaan. Järjestettiin kokoontumisia ja juhlia. Kirjoitettiin lehtiin, retkeiltiin ja vaikutettiin Metsänhoitajaliittoon jne. Tyypillistä oli myös, että hallituksen luottamustehtävissä oltiin monia vuosia. Sitouduttiin yhteiseksi hyväksi. Jäsenmäärä kasvoi 1930-luvun lopulle lähes 40 jäseneen. He olivat valtaosin 20-40 ikäisiä ja päälle muutamia vanhempia forstmästareita. Innostus oli kova.
- Mutta sotavuodet 1939-1945 katkaisivat normaalielämän. Suomi säilytti kuitenkin taistellen itsenäisyytensä. Yhdessä toimien selvittiin. Mutta kaatuneiden ja haavoittuneiden määrä oli suuri. Metsänhoitajiaakin kaatui 93 ja metsäylioppilaita 139. Lisäksi maa menetti 10 prosenttia maa-alastaan Neuvostoliitolle ja joutui maksamaan rankat sotakorvaukset ja asuttamaan yli 400 000 kotiseuduiltaan paennutta evakkoa.
- 1940-luvun loppu ja 1950-luku olivatkin sodista toipumisten ja jälleenrakentamisen aikaa. Myös metsätaloudessa. Metsistä otettiin irti mitä saatiin, työllistämiseen, sotakorvausten maksamisiin ja varoja kansakunnan kaikenpuoliseen taloudelliseen selviytymiseen.
- 1950-luvun puolivälistä lähtien alkoi metsätöiden koneellistuminen, ensin vähitellen ja sitten kiihtyvään tahtiin aina nykypäivään. Alkoi metsätalouden murros- ja nousuvuodet. Samalla elintaso nousi ja Suomesta alkoi tulla Pohjoismaiden hyvinvointivaltio.

Ja sitten yhdistykseen:

Yhteisöllisyys ja yhteishenki oli näyttänyt jo monessa voimansa. Sodissa ja sotien jälkeen. Elettiin niukkuuden aikaa ja koska kesäpaikkaa ei monilla ollut eikä sellaista ollut varaa ostaa, yhdistys vuokrasi vuonna 1950 rantatontin Leppäveden rannalta ja yhteisen *MUKURAMAJAN* rakennustyöt alkoivat. Maja rantasaunoineen valmistuivat ja tontti ostettiin sittemmin omaksi. Mukuramaja oli ja on edelleen oikea talkoohengen suursaavutus.

Ja jo vuonna 1951 Muuramesta ostettiin 40 hehtaarin *HÄRKÖMÄEN metsätila*. Tehtiin myös yhä enemmän opintoretkeilyjä sekä talkoitiin Mukuramajalla ja varsinkin tuolloin vielä kehnokuntoisella Härkömäen metsätilalla. Se oli vahvan yhteishengen ja tekojen aikaa.

Näin mentiin ja 1950-luvun lopulla jo satajäseninen yhdistys eli aktiivista aikaa. Se kiinnosti Keski-Suomessa asuvia ja myös sinne muuttavia metsänhoitajia perheineen. Perustettiin myös Metsänhoitajien Rouvat ry Jyväskylän kerho.

Kun yhdistys sitten saavutti 75-vuoden iän vuonna 2000, Härkömäkeen istutettiin "*Juhlavuoden muistometsikkö*" ja rauhoitettiin lakkapäinen "*Mannisen Petäjä*" yhdistyksen pitkäaikaisen Härkömäen tilanhoitaja *Teuvo Mannisen* kunniaksi. Lisäksi valmistui lähes 300 sivuinen juhlakirja "*Vihreän kullan vaalijat*". 15.11.2000 pidettiin puheenjohtaja *Varpu Savolaisen* johdolla hienot 75-vuotisjuhlat Jyväskylässä Vanhan Läänin hallituksen Vaakunasalissa. Kunniajäseniksi kutsuttiin yhdistyksen eri luottamustehtävissä pitkään ja ansiokkaasti toimineet *Petri Kilpinen*, *Matti Knuutila*, *Teuvo Manninen* ja *Antti Savela*.

Yhdistys julkaisi sittemmin myös lisää kirjoja:

- ”*Vihreän kullan vaalijat*”- juhla-kirjan lisäksi yhdistyksen 85-vuotisvuonna 2010 valmistui 170-sivuinen ”*Härkömäen metsätila*”-historiikkikirja Osmo Hannuniemen vetämän työryhmän ohjauksessa. Kirjan kirjoittajana oli FT Laura Vertainen.
- 2012 valmistui 112-sivuinen ”*Metsänhoitajien Mukuramaja 1950-2012*”-kirja Pekka Saarikosken vetämän työryhmän ohjauksessa. Kirjan kirjoittaja oli historian opiskelija Juulia Hakunti.
- Ja vuonna 2015 (90v) julkaistiin 600-sivuinen ”*SOTASAVOTTA – Metsänhoitajat Talvi- ja Jatkosodassa*”-kirja. Työryhmänä oli Jussi Halttunen, P-J Kuitto ja Antti Savela. Yhdistys oli pääsponsorina kirjan aikaansaamisessa ja järjesti julkistamisseminaarin.

2017: Yhdistykselle uudet säännöt ja yhdistys liittyi LOIMU-liiton jäseneksi.

2022: Ostettiin Vuokatista ”SUSIPIRTTI”-loma-asunto.

JÄSENISTÖSTÄ JA HALLITUKSISTA

Perustajajäseniä oli 21 metsänhoitajaa. Juuri ennen sotia ylitettiin 40 jäsenen raja ja 1950-luvun lopulla saavutettiin 100 jäsenen kunnioitettava rajapyykki, keski-ikä oli tuolloin hieman yli 40 vuotta. 2000-luvulle tultaessa jäseniä oli 90 ja jonkin aikaa se oli jopa sen yli. Erilaisten organisaatiomuutosten jälkeen jäsenmäärä on nykyään noin seitsemisenkymmentä. Eläkeläisten määrä on arviolta lähes puolet.

100 vuoden aikana yhdistyksellä on ollut 33 puheenjohtajaa, joista *Petri Kilpinen* (1988-89 ja 1995-96) ja *Pekka Saarikoski* (1992 ja 2012-13) ovat olleet jopa kahtena eri kautena. Ensimmäisenä puheenjohtajana aloitti Metsähallituksen *Torsten Rydman* (1925-26) ja nykyinen on *Aino Ässämäki* (2023-), jolla on kolmas puheenjohtajavuosi menossa. Todettakoon, että Keski-Suomen Metsänhoitajat oli alueyhdistyksistä jälleen ensimmäinen, kun *Varpu Savolainen* valittiin ensimmäiseksi naispuheenjohtajaksi vuonna 1999. Hän oli puheenjohtajana 3 vuotta.

Pisimpään puheenjohtajana on ollut *Väinö Paananen* 10 vuodellaan (1934-42), ja sitä ennen hän oli ollut jo yhdistyksen ensimmäisenä taloudenhoitajana 9 vuotta. Paanasen jälkeen tulleet *J. V. Karttunen* (1943-49) ja *Eino Parkkinen* (1950-56) olivat molemmat peräkkäin puheenjohtajina 7 vuotta. Nelossijan kuudella vuodellaan vie *Pekka-Juhani Kuitto* (2006-11). 5-vuotispuheenjohtajia ovat sekä *Tauno Väisänen* (1971-75) että *Heikki Piesala* (2014-18). Neljän, kolmen, kahden ja yhden vuoden puheenjohtajia onkin sitten ollut lukuisia. Kaikki he ovat vuorollaan painaneet sormenjälkensä yhdistyksen toimintaan.

Varapuheenjohtajana on pisimpään toiminut metsäpäällikkö *Erkki Sjöman*, 10 vuotta, ja oli välillä myös puheenjohtajana 3 vuotta, eli yhdistyksen alusta lähtien vuoteen 1937 asti.

Mutta sanotaan että **Sihteeri** on yhdistyksen tärkein henkilö – joskus ehkä puheenjohtajakin. Sihteeriennätys on toistaiseksi *Eino Parkkisella*, joka vuodesta 1938 oli sihteerinä 13 vuotta ja sitten sen päälle 7 vuotta puheenjohtajana vuoteen 1956. *Eino Sauri* oli sihteeri 9 vuotta yhdistyksen alkuaikoina. *Aino Ässämäki* oli sihteerinä 7 vuotta ja on nyt siis puheenjohtajana. Kauas ei jää *Taisto Hirsiläkään* 6 sihteerivuodellaan ja oli sittemmin varapuheenjohtajana 2 vuotta ja päälle 2 vuotta puheenjohtajana (1986-87). Ja vuodesta 2022 lähtien yhdistyksen sihteerinä on toiminut hyvin ja monipuolisesti *Noora Pakkanen*.

Aiemmin mainitsin, että *Väinö Paananen* oli yhdistyksen alkuvuosina **taloudenhoitajana** 9 vuotta. Ja muitakin pitkään toimineita on. Mutta he ja muut jäävät kauas taakse nykytaloudenhoitajista. Sillä *Risto Kujala* toimi taloudenhoitajana kokonaista 18 vuotta (1995-2012) ja hänen jälkeensä nykyisellä taloudenhoitajalla *Markku Kähköselläkin* on menossa 11. vuosi.

Monet monet jäsenet ovat toimineet 100 vuoden aikana yhdistyksen hallituksessa ja ovat tuoneet hyviä esityksiä ja päätöspaneja toimintaan ja sen jatkuvaan kehittämiseen. Lujasti kiitoksia heille ja myös 100-vuotisnykyhallitukselle!

Mutta kun mennään tosi aktivisteihin, ja yhdistyksen luottovirkailijoihin taloudenhoitajien ohella, eli *Mukuramajan* ja *Härkömäen* metsätilan vuosittain valittuihin vastuuhoidajiin, niin pitkäjänteisyys ja yhteisen omaisuuden vaalimiset korostuvat entisestään.

Mukuramajan majamestareina ovat olleet pisimpään *Osmo Hannuniemi* (22 vuotta), *Antti Savela* (18 vuotta) ja *Helena Reiman* (6 vuotta). Mutta nykymajamestari ja tuorein kunniajäsen *Jouni Leminen* ohittelee nyt jopa Osmon ennätystä, sillä Jounillakin on 22. vuosi menossa, oivana aisaparina *Sameli Salokannel*. Toivotamme parivaljakolle jatkuva menestystä!

Mukuramaja onkin ollut yhdistyksen jäsenten keskeinen viihtymispaikka, kokous- ja palaveripaikka sekä lomailukohde. Maja rantasaunoineen on pidetty hyvässä kunnossa ja rakenteita on uusittu tarpeiden mukaisesti. Se on ollut myös hieno jokavuotinen ja yhteinen kevät- ja syystalkoiden kohde.

Härkömäen tilanhoitajana pisimpään on ollut *Jaakko Kaipainen* eli 19 vuotta vuoteen 2022 asti. Sitä ennen Jaakko oli myös yhdistyksen puheenjohtajana 2 vuotta. Mutta ensi vuonna on 19 vuotta tulossa täyteen myös *Osmo Hannuniemellä*. Osmo oli tilanhoitajana jo 15 vuotta vuosina 1982-1996 ja on vuodesta 2023 eteenpäin taas ollut remmissä eli yhteensä jo 18 vuotta. Välillä Osmo oli 2 vuotta yhdistyksen puheenjohtajana (1997-98) ja siis Mukuran Majamestarinakin 22 vuotta sekä aina paikalla kun on ollut yhdistyksen jäsenkokouksia tai talkoita Mukuralla ja Härkömäessä tai yhdistyksellä ollut koti- ja ulkomaan reissuja. Eiköhän anneta kuuluvat taputukset aktivisti Oskulle!

Toinen yhdistyksen superaktiivi on *Petri Kilpinen*, joka oli myös tilanhoitajana pitkään eli 15 vuotta - puheenjohtajuuksien ja muiden luottohommien päälle. *Teuvo Manninen* oli tilanhoitajana 12 vuotta, *Ari Rautio* 11 vuotta ja *Eero Lehtonen* 9 vuotta. Nyt tilanhoitajien pestiä hoitavat *Mikko Höykinpuro* ja *Osmo Hannuniemi*.

Härkömäen 40 hehtaaria metsätalaa on hoidettu huolella. Puuntuotannon ja metsästyksen lisäksi sitä on käytetty myös opetustarkoituksiin, joissa erityisesti ovat vetäjinä kunnostautuneet *Hannuniemi*, *Kilpinen* ja *Kaipainen*.

Valtaosalla jäsenistöllä on hikisiä mutta mukavia muistoja Härkömäen talkoista vuosikymmenten varrella. Samoin kuin Mukuramajan talkoista. Härkömäen metsätila on ollut ja on tärkeä rahantuoja yhdistykselle. Sen tuloilla rahoitetaan yhdistyksen vuotuismenoja, Mukuramajan huoltoja ja tuotot ovat mahdollistaneet myös mm. kohtuuhintaisia opintoretkeilyjä koti- ja ulkomaille. Jäsenmaksutkin on kyetty pitämään pieninä.

Uusin hankinta ja jäsenistön lomailukohde on yhdistyksen vuonna 2022 ostama **Susiportti-loma-asunto** Vuokatissa. Siinä vastuuhenkilöinä ovat toimineet *Kari Mutka*, *Erkki Törmäkangas* ja *Matti Närhi*.

Yhdistys on kunnostautunut myös alan tiedonvälityksessä. Sekä jäsenistöön että yhteiskuntaan päin. Mm. kevät- ja syysjäsenkokouksissa on virallisten asioiden lisäksi ollut **laadukkaita esitelmiä ajankohtaisaiheista**. Oman jäsenistön ohella esitelmöitsijöinä on ollut ulkopuolisia alan asiantuntijoita. Tärkeänä on pidetty myös erilaisiin kulttuuritapahtumiin osallistumisia, kuten teatterikäynnit sekä mm. FinnMetko-messuihin tutustumiset ja erilaiset avartavat opintoretkeilyt koti- ja ulkomaille. Ja tärkeä aktiviteetti on myös Mukuran Kalakerhon monipuolinen toiminta. Jättisaaliineen ja välillä nollakaloineen, mutta hauskaa on aina ollut.

Kotimaan **opintomatkoja** on tehty lukuisia. Toki Keski-Suomen kohteisiin mutta paljon myös eri puolille Suomea, alan monipuolisiin ihmeisiin. On saatu siten lisätietoja ja elämyksiä meiltä ja muualta. Samalla on viihdytty yhdessä. Viime vuosikymmeninä on retkeilty myös Ruotsissa, Virossa ja Saksassa useampia kertoja, myös Puolan metsätalouteen ja kulttuuriin on tutustuttu, samoin reissattu Viipurit ja Pietarit ja tänä vuonna on tehty kunniakierros Itävalta-Slovakia-Tšekissä. Jäsenistö on osallistunut tietenkin myös muiden alueyhdistysten ja alan organisaatioiden opintoretkeilyihin ja tapahtumiin. Ja ovat samalla kunniakkaasti edustaneet keskisuomalaisten tietotaitoa ja asiaosaamista.

Metsänhoitajat ovat myös liikunnallisia. Niin myös yhdistyksessämme. Talvi ja kesäurheilun aloilla sekä metsätaitokilpailuissa. Erityisesti jo edesmenneet *Tauno Väisänen, Matti Knuutila, Eero Oksanen* ja *Tapio Laiho* edustivat voitokkaasti maakunnan metsänhoitajakuntaa. Ja monet muut. Voittoisia nimiä on paljon lisää, kuten *Ahti Äikäs, Kari Havesto, Hannu Haarala, Eero Väisänen, Osmo Hannuniemi, Tero Vesisenaho, Petri Kilpinen, Jukka Hoppula* jne. Ja toki JYMYn voimahahmomme *Niklas Björkqvist*, pitkäaikainen metsäurheiluvaikuttaja ja myös yhdistyksen hallitusherra.

Meitä jo eläkkeellä olevia metsänhoitajia – vapaaherroja ja leidejä - on yhdistyksessämme paljon. Yhteiset kahvitteluhetket ravintola Pöllöwaarissa Jyväskylässä ovat koonneet meitä yhteen pari kertaa kuukausittain. Kokoonkutsujana on jo pitkään ollut kunniajäsen *Vento Kuusisto*, joka on myös toiminut yhdistyksen puheenjohtajana ja on edelleen aktivistina monissa yhdistyksen talkoo- ja reissutapahtumissa.

Yhdistys on aikojen kuluessa myös palkinnut ansioituneita jäseniään sääntöjensä mukaisesti **kunniajäsenyydellä**. Mutta aikakirjojen mukaan ennen vuotta 1990 oli nimitetty vain neljä kunniajäsentä, *Thomas Cannelin* ensimmäisenä ennen sotia. Kunniajäseniä on elossa 11 henkilöä, joista *Petri Kilpinen* on nimittämisiältään vanhin eli 25-vuotias. 100-vuotiaan yhdistyksemme kunniajäsenet ovat:

Thomas Cannelin		Antti Savela	2000
Pekka Hakanen		Risto Kujala	2011
J.V. Karttunen		Pekka-Juhani Kuitto	2012
Eino Parkkinen		Osmo Hannuniemi	2013
Olavi Lähteinen	1990	Pekka Saarikoski	2014
Eero Oksanen	1990	Jaakko Kaipainen	2014
A.J. Ronkanen	1990	Heikki Piesala	2019
Tauno Väisänen	1990	Vento Kuusisto	2020
Petri Kilpinen	2000	Kari Mutka	2022
Matti Knuutila	2000	Jouni Leminen	2024
Teuvo Manninen	2000	Markku Kähkönen	2024

Kun 75-vuotisjuhlavuonna 2000 *Eero Oksanen* kutsuttiin kunniajäseneksi, tiedostettiin vasta silloin että hän oli ollut kunniajäsenenä jo 10 vuotta. Kunniajäseneksi myös kutsuttu *Antti Savela* lohkaisi silloin, että: *"On se hyvä että meillä on kaksinkertainenkin kunniajäsen kun muut ollaan vaan yksinkertaisia!"*.

NYT JA TULEVAISUUDESTA

Yhdistys on vuosikymmenien saatossa antanut jäsenilleen ammattiyhteisöllisyyttä, kaverisuhteita, tietotaidon lisäyksiä, hienoja esitelmiä ja retkeilyjä, metsällisiä koulutustapahtumia ja myös kulttuurikokemuksia. Yhdistys ja sen jäsenet ovat näkyneet maakuntamme ja valtakunnallisessa metsätalouden edistämistehtävissä. On vaikutettu talous- ja liike-elämään ja yhteiskunnalliseen päätöksentekoon. On saavutettu yhteisvoimin myönteisiä tuloksia.

Keski-Suomen Metsänhoitajat ovat kärkiporukkaa!

Näytöt ja teot puhuvat. Niin menneinä vuosikymmeninä, nyt - ja varmasti myös pitkälle tulevaisuuteen. Kun ollaan valveutuneita, kehitämme jatkuvasti itseämme ja vaadimme myös itseltämme tekoja ja toimia.

Metsänhoitajien työ- ja osaamiskentät ovat laajentuneet ja monipuolistuneet lujasti. Metsäala ja sidosryhmät ovat kokeneet voimakkaita muutoksia erityisesti 2000-luvulla. On ollut jatkuvia teknologia- ja logistiikkahyppäyksiä. On tullut myös uudenlaisia töitä ja työnkuvia, valtaosin aina vain haastavampia. On kansainvälistytty koko ajan lisää. Tietokoneet, koneälyt, automaatio ovat arkipäivää. Metsien moninaiskäyttö- ja suojeleasiat on huomioitava aiempaakin tarkemmin. Uusia vaatimuksia tulee jatkuvasti. EU-direktiivit ja kotimaiset metsäalaa koskevat asetukset ja lait muodostavat toiminnalle kehikon ja ne on tunnettava. Koko metsätaloussektorilla ja myös sen ulkopuolella. Uusimpina ovat metsien hiilinielun vahvistaminen ja ilmastokysymysten reaalihoitot. Ja käynnissä on YK:n Ilmastokokous Brasiliassa, joka tulee vaikuttamaan etenkin metsä- ja energiasektorien tuleviin päätöksiin.

Ammattitaidon ylläpitäminen ja sen jatkuva kehittäminen ovatkin perusvaatimuksia menestyvälle toiminnalle. Vaikka se on haastavaa kiireisessä ja varmasti joskus stressaavissakin työtilanteissa. Kun kaiken päälle on organisaatiomuutoksia, fuusioita, on tullut etätyöskentelyt ja etäkokoukset ja yhä haasteellisempia työ- ja osaamisvaatimuksia. Johtamistaitojen kehittäminen, vastuun ottaminen ja myös sen kantaminen jälkihoitoineen ovat menestyksen kantavia voimia.

Lopuksi luen suoran lainauksen.

"Metsätaloudella ja metsäteollisuudella on aina ollut ja tulee olemaan erittäin vankka asema Keski-Suomessa. Alan imago ja arvostus eivät kuitenkaan tälläkään seudulla ole vielä riittävän hyvällä tasolla. Laajentuneet metsien ja niiden sisältämien taloudellisten, sosiaalisten ja ekologisten arvojen yhdistämis- ja painottamisosaamiset vaativat vahvaa ja alati kehittyvää ammattitaitoa. Samoin yhteiskuntasuhteiden ja tiedonvälityksen onnistunut hoito vaatii tietotaitoa, mutta myös osallistumista. Ammattikollegojen, toisten ihmisten ja eri sidosryhmien kuunteleminen on osa tätä päivää. Päätöksemme syntyköön aina järki- ja asiaperustein ja vastuamme tuntien. Metsänhoitajat ovat johtavassa asemassa. Siten olemme itse myös suurimmassa vastuussa työmme seurauksista ja

tuloksista. Tavoitteemme olkoon yhä jatkossakin toimiminen metsiemme, metsätalouden ja Suomen edun puolesta”.

Näin puhui ja kirjoitti 25 vuotta sitten *Varpu Savolainen*, edesmennyt puheenjohtajamme. Viisaita sanoja edelleen meille jokaiselle.

Näissä merkeissä onnittelen 100-vuotismerkkipaalun saavuttanutta Keski-Suomen Metsänhoitajat -yhdistystä! Samalla kannustavat menestyksen toivotukset nykyhallitukselle ja luottovirkkailijoille. Ja toivotan meille kaikille antoisaa juhlaa!